

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 28 kwietnia 2020 r. w sprawie T-505/18, Węgry / Komisja, wniesione w dniu 12 lutego 2020 r. przez Węgry

(Sprawa C-185/20 P)

(2020/C 262/16)

Język postępowania: węgierski

Strony

Wnoszący odwołanie: Węgry (przedstawiciele: M. Z. Fehér i G. Koós, w charakterze pełnomocników)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 12 lutego 2020 r., Węgry/Komisja, T-505/18,
- stwierdzenie nieważności części decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2018/873 z dnia 13 czerwca 2018 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w zakresie, w jakim decyzja ta wyłącza z finansowania Unii pomoc przyznaną grupom producentów dysponujących kwalifikowanym uznaniem, i
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Rząd węgierski podnosi w uzasadnieniu odwołania dwa podstawowe zarzuty, które uwzględniają kryteria orzecznictwa Trybunału.

Przede wszystkim, co się tyczy zarzutu pierwszego, rząd węgierski podnosi, że Sąd nie uwzględnił należycie argumentów wysuniętych przez Węgry i nie dokonał prawidłowej interpretacji argumentów przedstawionych w skardze i na rozprawie. Sąd w pewien sposób uprościł i nie odpowiedział na argument Węgier, że przekształcenie w kwalifikowaną grupę producentów zakłada głębokie przekształcenie grupy producentów i ewentualnie zmianę składu jej członków. Jeżeli pomoc jest przyznawana grupie, która przybrała formę kwalifikowanej grupy producentów, to nie jest ona przyznawana pierwotnej grupie, lecz nowej jednostce, która również odpowiada celom rozporządzenia (pomoc na utworzenie i funkcjonowanie administracyjne grup producentów). Sąd nie odpowiada na ten argument co do istoty i nie bada relacji między kwalifikowanymi grupami producentów a grupami producentów.

Z drugiej strony, co się tyczy zarzutu drugiego podniesionego w skardze przez rząd węgierski, Sąd również dopuścił się błędu, który spowodował istotne naruszenie praw procesowych. Uzasadnienie zaskarżonego wyroku jest w sposób oczywisty niewystarczające, jeżeli chodzi o pewność prawa w odniesieniu do zarzutu drugiego i o argument, który zdaniem Sądu został podniesiony dopiero a posteriori na rozprawie, a Sąd zasadniczo ogranicza się do wyrażenia swego stanowiska w sposób czysto deklaratoryjny bez jakiegokolwiek uzasadnienia.

Sąd powinien był zbadać okres objęty wyłączeniem i dokonać w tym celu interpretacji art. 52 ust. 4 lit. c) lub b) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013⁽¹⁾, nawet jeżeli uznał, że rząd węgierski nie uzasadnił odpowiednio związku między tą kwestią a zarzutem drugim, a w wypadku zarzutu drugiego – związku z zasadą pewności prawa. W tym względzie Sąd dokonał jednak błędnej wykładni prawa Unii, a konkretnie art. 52 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, nie uznając, że przepis ten należy rozpatrzeć z urzędu.

W końcu rząd węgierski dopełnia swoje argumenty dotyczące zarzutu drugiego kilkoma uwagami dodatkowymi odnoszącymi się do naruszenia zasady proporcjonalności.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. 2013, L 347, s. 549).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht
Düsseldorf (Niemcy) w dniu 8 maja 2020 r. – BY, CX, FU, DW, EV / Stadt Duisburg.**

(Sprawa C-194/20)

(2020/C 262/17)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: BY, CX, FU, DW, EV

Druga strona postępowania: Stadt Duisburg

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy roszczenie dzieci tureckich wynikające z art. 9 zdanie pierwsze decyzji nr 1/80 Rady Stowarzyszenia (¹) obejmuje również — bez dalszych warunków — prawo pobytu w przyjmującym państwie członkowskim?
- 2) W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:
 - a) Czy w wypadku wynikającego z art. 9 zdanie pierwsze decyzji nr 1/80 Rady Stowarzyszenia roszczenia o pobyt konieczne jest, by rodzice dzieci tureckich korzystających z tego przepisu nabyli wcześniej prawa wynikające z art. 6 ust. 1 lub art. 7 decyzji nr 1/80?
 - b) Jeżeli na pytanie drugie lit. a) należy udzielić odpowiedzi przeczącej: Czy legalne zatrudnienie w rozumieniu art. 9 zdanie pierwsze decyzji nr 1/80 Rady Stowarzyszenia należy interpretować w ten sam sposób jak w art. 6 ust. 1 decyzji nr 1/80?
 - c) Jeżeli na pytanie drugie lit. a) należy udzielić odpowiedzi przeczącej: Czy roszczenie o pobyt dzieci tureckich na podstawie art. 9 zdanie pierwsze decyzji nr 1/80 Rady Stowarzyszenia może powstać po (jedynie) trzech miesiącach legalnego zatrudnienia jednego z rodziców w przyjmującym państwie członkowskim?
 - d) Jeżeli na pytanie drugie lit. a) należy udzielić odpowiedzi przeczącej: Czy z prawa pobytu dzieci tureckich wynika również – bez żadnych dalszych warunków – prawo pobytu jednego lub obojga rodziców sprawujących pieczę?

(¹) Decyzja nr 1/80 Rady Stowarzyszenia z dnia 19 września 1980 r. w sprawie rozwoju stowarzyszenia.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice,
Queen's Bench Division (Administrative Court) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 15 maja 2020 r. –
VA / Prokurator prokuratury okręgowej w Ruse, Bułgaria**

(Sprawa C-206/20)

(2020/C 262/18)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice, Queen's Bench Division (Administrative Court)